

لا تَجُورُوا فِي الْحُكْمِ، وَلَا تُحَابِ وَجَةَ الْفَقِيرِ وَلَا تُكْرِمُ وَجَةَ الْعَظِيمِ، بَلْ بِالْعَدْلِ تَحْكُمُ لِقَرِيْبِكَ. وَلَا تَسْعَ بِالنَّمِيْمَةِ بَيْنَ شَعْبِكَ، وَلَا تُطَالِبُ يَدَمَ قَرِيْبِكَ: أَنَا الرَّبُّ. لَا تُبْغِضْ أَخَاكَ فِي قَلْبِكَ، بَلْ عَاتِبْ قَرِيْبَكَ عِتَابًا، فَلَا تَحْمِلْ خَطِيئَةَ بَسْبِيهِ. لَا تَنْتَقِمْ وَلَا تَحْقِدْ عَلَى أَوْلَادِ شَعْبِكَ، وَأَحِبِّ قَرِيْبَكَ حُبَّكَ لِنَفْسِكَ: أَنَا الرَّبُّ. إِحْفَظُوا فَرَائِضِي. بِهَائِمِكَ لَا تُسْفِذُهَا مِنْ نَوْعَيْنِ، وَحَقْلَكَ لَا تَزْرَعُهُ مِنْ صِنْفَيْنِ، وَتَوْبًا مَسْجُوعًا مِنْ صِنْفَيْنِ لَا تَلْبَسْ .

أَيُّ رَجُلٍ لَعَنَ أَبَاهُ أَوْ أُمَّهُ، فَلْيُقْتَلْ قِتْلًا. إِنَّهُ لَعَنَ أَبَاهُ أَوْ أُمَّهُ: دَمُهُ عَلَيْهِ. وَأَيُّ رَجُلٍ زَنَى بِأَمْرَأَةٍ رَجُلٍ (الَّذِي يَزْنِي بِأَمْرَأَةٍ قَرِيْبِهِ)، فَلْيُقْتَلِ الزَّانِي وَالزَّانِيَةُ. وَأَيُّ رَجُلٍ ضَاغَعَ زَوْجَةَ أَبِيهِ، فَقَدْ كَشَفَ عَوْرَةَ أَبِيهِ، فَلْيُقْتَلَا كِلَاهُمَا: دَمُهُمَا عَلَيْهِمَا. وَأَيُّ رَجُلٍ ضَاغَعَ كَتَنَتَهُ، فَلْيُقْتَلَا كِلَاهُمَا: إِنَّهُمَا صَنَعَا فَاحِشَةً، فَدَمُهُمَا عَلَيْهِمَا. وَأَيُّ رَجُلٍ ضَاغَعَ ذَكَرًا مُضَاغَعَةَ النِّسَاءِ، فَقَدْ صَنَعَا كِلَاهُمَا قَبِيْحَةً، فَلْيُقْتَلَا: دَمُهُمَا عَلَيْهِمَا. وَأَيُّ رَجُلٍ آخَذَ أَمْرَأَةً وَأُمَّهَا، فَتِلْكَ فَاحِشَةٌ، فَلْيُحْرِقْ هُوَ وَهِيَ بِالنَّارِ. فَلَا تَكُنْ فَاحِشَةً فِي وَسْطِكُمْ.

■ Första läsningen

Ni skall inte handla orätt när ni dömer. Du skall varken gynna den fattige eller ta parti för den rike. Rättvist skall du döma din landsman. Du skall inte gå med förtal bland dina bröder, och du skall inte stå din nästa efter livet. Jag är Herren. Du skall inte bära agg mot din landsman utan tillrättvisa honom, så att du inte för hans skull drar skuld över dig. Du skall inte ta hämnd och inte hysa vrede mot någon i ditt folk, utan du skall älska din nästa som dig själv. Jag är Herren.

■ ما أحلى مساكنك يا ربنا القدير

■ Herre, du som är Gud över både himmel och jord

■ تذوب نفسي شوقاً إلى ديار الرب

■ vad jag älskar ditt härliga tempel!

■ قلبي و جسمي يرمانم للإله الحي

■ Med kropp och själ jublar jag inför dig, du den levande Guden.

■ هنيئاً للساكنين في بيتك ، هم على الدوام

يسبحونك

■ Vad lyckliga de är som kan bo i ditt tempel och sjunga lovsånger till dig.

■ هنيئاً للذين عزتهم بك ، و بقلوبهم يتوجهون إليك

■ De som har sin starkhet i Herren är lyckliga, de som gärna och med glädje drar upp till ditt tempel.

■ المجد للأب والابن والروح القدس .

■ I Faderns och Sonens och den Helige Ande.

■ من الأبد والى الأبد أمين وأمين .

■ Från evighet till evighet Amen:

■ الجميع : يارب أقمنا بصفاء الأفكار أمام مذبحك

المقدس.

Herre, gör att vi står med rena tankar ■
inför ditt altare

فَمَنْ هُوَ رَجَاؤُنَا وَفَرَحُنَا وَإِكْلِيلُ فَخْرِنَا عِنْدَ رَبَّنَا يَسُوعَ
يَوْمَ مَجِيئِهِ؟ أَوْ مَا هُوَ أَنْتُمْ؟ بَلَى، أَنْتُمْ مَجْدُنَا وَفَرَحُنَا .

وَلَمَّا فَرَعَ صَبْرُنَا، فَضَلْنَا الْبَقَاءَ وَحَدْنَا فِي آثِينَةٍ، فَبَعَثْنَا
بِطِيمُوتَاوُسَ أَحِينَا وَمُعَاوِنِ اللَّهِ فِي إِعْلَانِ بَشَارَةِ الْمَسِيحِ
لِيُثَبِّتَكُمْ وَيُؤَيِّدَكُمْ فِي إِيمَانِكُمْ لِئَلَّا يَتَزَعَّرَ أَحَدٌ
فِي هَذِهِ الشَّدَائِدِ، فَإِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ جُعَلْنَا لِذَلِكَ.
وَلَمَّا كُنَّا عِنْدَكُمْ، كُنَّا نُذَبِّبُكُمْ أَنَّ سُنْعَانِي الشَّدَائِدِ،
وَذَلِكَ مَا حَدَّثَ كَمَا تَعْلَمُونَ. وَ لِهَذَا فَرَعَ صَبْرِي
فَبَعَثْتُ لِأَسْتَخِيرَ عَنْ إِيمَانِكُمْ، خَوْفًا مِنْ أَنْ يَكُونَ
الْمُجْرِبُ قَدْ جَرَّبَكُمْ فَيَصِيرَ جَهْدُنَا بَاطِلًا.

أَمَّا الْآنَ وَقَدْ رَجَعَ إِلَيْنَا طِيمُوتَاوُسُ مِنْ عِنْدِكُمْ
وَبَشَّرَنَا بِمَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ إِيمَانٍ وَمَحَبَّةٍ وَقَالَ لَنَا إِنَّكُمْ
تَذْكُرُونَنَا بِالْحَبِيرِ دَائِمًا وَتَشْتَاقُونَ رُؤْيَتَنَا كَمَا نَشْتَاقُ
رُؤْيَتِكُمْ. فَكَانَ لَنَا مِنْ إِيمَانِكُمْ، أَيُّهَا الْإِخْوَةَ، مَا
شَدَدْنَا فِي أَمْرِكُمْ، فِي جَمِيعِ مَا نُعَانِيهِ مِنَ الضَّيْقِ وَالشَّدَّةِ.
فَقَدْ عَادَتِ الْحَيَاةُ إِلَيْنَا الْآنَ لِأَنَّكُمْ ثَابِتُونَ فِي الرَّبِّ.
فَأَيُّ شُكْرٍ بُوَسَّعْنَا أَنْ نُؤَدِّيَهُ إِلَى اللَّهِ فِيكُمْ عَلَى كُلِّ
الْفَرَحِ الَّذِي فَرَحْنَاهُ بِسَبَبِكُمْ فِي حَضْرَةِ إِلَهِنَا . وَنَحْنُ
نَسْأَلُهُ لَيْلَ نَهَارٍ مُلِحِّينَ بِشِدَّةٍ أَنْ نَرَى وَجْهَكُمْ
وَنُكْمَلْ مَا نَقْصُ مِنْ إِيمَانِكُمْ؟ عَسَى أَنْ يُمَهِّدَ
طَرِيقَنَا إِلَيْكُمْ اللَّهُ أَبُونَا نَفْسُهُ وَيَسُوعُ رَبُّنَا، وَعَسَى أَنْ
يَزِيدَ الرَّبُّ وَيُنِمِّيَ مَحَبَّةَ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ وَلِجَمِيعِ النَّاسِ
عَلَى مِثَالِ مَحَبَّتِنَا لَكُمْ، وَثَبَّتْ قُلُوبَكُمْ فَلَا يَنَالَهَا لَوْمٌ
فِي الْقَدَاسَةِ فِي حَضْرَةِ إِلَهِنَا وَأَبِينَا لَدَى مَجِيءِ رَبَّنَا
يَسُوعَ الْمَسِيحِ يُوَاكِبُهُ جَمِيعُ قَدَيْسِيهِ

Mina stadgar skall ni hålla. Du skall inte låta två
djur av olika slag i din boskap para sig. Du skall
inte så två slags säd i din åker. Du skall inte bära
kläder som är vävda av två slags garn.

Var och en som förbannar sin far och mor skall
straffas med döden. Han har ju förbannat sin far
och mor, skulden för hans död är hans egen.

Om en man begår äktenskapsbrott med en annan
mans hustru, skall både äktenskapsbrytaren och
äktenskapsbryterskan straffas med döden.

Om en man ligger med sin fars hustru, skändar
han sin far. De skall båda straffas med döden,
skulden för deras död är deras egen.

Om en man ligger med sin svärdotter, skall de
båda straffas med döden; de har gjort något
vämjligt, skulden för deras död är deras egen.

Om en man ligger med en annan man som med en
kvinna, har de båda gjort något avskyvärt. De skall
straffas med döden, skulden för deras död är
deras egen.

Om en man tar både en kvinna och hennes mor till
hustru, är det en skändlighet. Man skall bränna
både honom och dem; något skändligt får inte
finnas bland er.

■ القراءة الثانية (ا تس 2: 14-20؛ 3: 1-13)

فَاقْتَدَيْتُمْ، أَيُّهَا الْإِخْوَةَ، بِالْكَنَائِسِ الَّتِي بِالْيَهُودِيَّةِ، فِي
الْمَسِيحِ يَسُوعَ. فَقَدْ عَانَيْتُمْ أَنْتُمْ أَيْضًا مِنْ أَبْنَاءِ وَطَنِكُمْ
مَا عَانَى أُولَئِكَ مِنَ الْيَهُودِ. فَهَمْ الَّذِينَ قَتَلُوا الرَّبَّ يَسُوعَ
وَالْأَنْبِيَاءَ وَاضْطَهَدُونَا، وَهُمْ الَّذِينَ لَا يُرْضُونَ اللَّهَ
وَيُعَادُونَ جَمِيعَ النَّاسِ. فَيَمْنَعُونَنَا أَنْ نُكَلِّمَ الْوَثْنِيِّينَ
لِنِنَالُوا الْخَلَاصَ، فَيَبْلُغُونَ بِخَطَايَاهُمْ إِلَى أَقْصَى حَدِّ
دَائِمًا أَبَدًا، وَلَكِنَّ الْغَضَبَ نَزَلَ عَلَيْهِمْ آخِرَ الْأَمْرِ .

أَمَّا نَحْنُ، أَيُّهَا الْإِخْوَةَ، فَإِنَّ انْفِصَالَنَا عَنْكُمْ حِينًا،
بِالْوَجْهِ لَا بِالْقَلْبِ، زَادَنَا تَطَلُّعًا إِلَى رُؤْيَةِ وَجْهِكُمْ
لِشِدَّةِ شَوْقِنَا إِلَيْكُمْ. وَلِذَلِكَ أَرَدْنَا أَنْ نَجِيءَ إِلَيْكُمْ،
وَأَرَدْتُ أَنَا بَوْلَسَ ذَلِكَ مَرَّةً، بَلْ مَرَّتَيْنِ فَعَاقَنَا الشَّيْطَانُ.

Och måtte Herren låta er kärlek till varandra och till alla människor bli rik och överflödande som vår kärlek till er, så att ni blir styrkta i era hjärtan och kan stå oförvittliga och heliga inför vår Gud och fader, när vår herre Jesus kommer med alla sina heliga.

■ القراءة الثالثة : (لو 18 : 1-14)

وَضَرَبَ لَهُمْ مَثَلًا فِي وُجُوبِ الْمُدَاوَمَةِ عَلَى الصَّلَاةِ مِنْ غَيْرِ مَلَلٍ، قَالَ: ((كَانَ فِي إِحْدَى الْمُدُنِ قَاضٍ لَا يَخَافُ اللَّهَ وَلَا يَهَابُ النَّاسَ. وَكَانَ فِي تِلْكَ الْمَدِينَةِ أَرْمَلَةٌ تَأْتِيهِ فَتَقُولُ: أَنْصِفْنِي مِنْ خَصْمِي، فَأَبَى عَلَيْهَا ذَلِكَ مُدَّةً طَوِيلَةً، ثُمَّ قَالَ فِي نَفْسِهِ: أَنَا لَا أَخَافُ اللَّهَ وَلَا أَهَابُ النَّاسَ، وَلَكِنَّ هَذِهِ الْأَرْمَلَةَ تُرْعِجُنِي، فَسَأَنْصِفُهَا لِئَلَّا تَنْظَلَ تَأْتِي وَتَصَدَّعَ رَأْسِي))، ثُمَّ قَالَ الرَّبُّ: ((إِسْمَعُوا مَا قَالَ الْقَاضِي الظَّالِمِ. أَمَا يُنصِفُ اللَّهُ مُخْتَارِيهِ الَّذِينَ يُنَادُونَهُ نَهَارًا وَلَيْلًا وَهُوَ يَتَمَهَّلُ فِي أَمْرِهِمْ؟ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يُسْرِعُ إِلَى إِنْصَافِهِمْ. وَلَكِنْ، مَتَى جَاءَ ابْنُ الْإِنْسَانِ، أَفْتَرَاهُ يَجِدُ الْإِيمَانَ عَلَى الْأَرْضِ؟))

وَضَرَبَ أَيْضًا هَذَا الْمَثَلَ لِقَوْمٍ كَانُوا مُتَيَقِّنِينَ أَنََّّهُمْ أَبْرَارٌ، وَيَحْتَقِرُونَ سَائِرَ النَّاسِ: ((صَعِدَ رَجُلَانِ إِلَى الْهَيْكَلِ لِئَصَلِّيَا، أَحَدُهُمَا فَرِيسِيٌّ وَالْآخَرُ جَابِيٌّ. فَانْتَصَبَ الْفَرِيسِيُّ قَائِمًا يُصَلِّيَ فَيَقُولُ فِي نَفْسِهِ: ((اللَّهُمَّ، شُكْرًا لَكَ لِأَنِّي لَسْتُ كَسَائِرِ النَّاسِ السَّرَاقِينَ الظَّالِمِينَ الْفَاسِقِينَ، وَلَا مِثْلَ هَذَا الْجَابِيِّ. إِنِّي أَصُومُ مَرَّتَيْنِ فِي الْأُسْبُوعِ، وَأُؤَدِّي عُشْرَ كُلِّ مَا أَقْتَنِي))، أَمَّا الْجَابِيُّ فَوَقَفَ بَعِيدًا لَا يُرِيدُ وَلَا أَنْ يَرْفَعَ عَيْنَيْهِ نَحْوَ السَّمَاءِ، بَلْ كَانَ يَقْرَعُ صَدْرَهُ وَيَقُولُ: ((اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي أَنَا الْخَاطِئُ !)) أَقُولُ لَكُمْ إِنَّ هَذَا نَزَلَ إِلَى بَيْتِهِ مَبْرُورًا وَأَمَّا ذَاكَ فَلَا. فَكُلُّ مَنْ رَفَعَ نَفْسَهُ وَضَعَهُ، وَمَنْ وَضَعَ نَفْسَهُ رَفَعَهُ))

■ Andra läsningen

Ni, bröder, har ju följt exemplet från Guds församlingar i Judeen som lever i Kristus Jesus. Vad de har fått utstå av judarna, det har ni fått utstå av era landsmän.

Judarna dödade herren Jesus liksom de dödade profeterna, och oss har de förföljt. De trotsar Gud och är fiender till hela mänskligheten, eftersom de försöker hindra oss från att predika för hedningarna och hjälpa dem att bli räddade. Så fyller de ständigt sina synders mått. Men nu nås de till slut av Guds vrede.

Väntan på underrättelser

Bröder, när vi nu för en tid har varit skilda från er, till kroppen men inte till själen, hur har vi inte saknat er och gjort allt för att få se er igen.

Vi har verkligen försökt komma till er - jag, Paulus, mer än en gång - men Satan har hindrat oss.

Vem är vårt hopp, vår glädje, vår stolta segerkrans inför vår herre Jesus vid hans ankomst om inte ni!

Ja, ni är vår ära och vår glädje

När vi därför inte stod ut längre beslöt vi att själva stanna kvar i Athen

och skicka vår broder Timotheos, Guds medhjälpare vid förkunnandet av evangeliet om Kristus. Han skulle styrka och uppmuntra er i tron

så att ingen vacklade under alla dessa påfrestningar. De hör till vår lott, det vet ni själva.

Redan när vi var hos er förutsade vi att vi skulle få lida, och så har det också gått, som ni vet.

När jag inte stod ut längre skickade jag därför honom för att få veta hur det var med er tro.

Frestaren kunde ju ha frestat er, så att all vår möda hade varit förspild.

Goda nyheter

Men nu har Timotheos kommit tillbaka med goda nyheter om er tro och kärlek, och han har berättat att ni alltid tänker på oss med glädje och längtar lika mycket efter oss som vi efter er.

Därför har ni, bröder, mitt i alla våra svårigheter och lidanden gett oss nytt mod med er tro:

nu lever vi, när ni står fasta i Herren.

Hur skall vi tillräckligt kunna tacka Gud för er, för all den glädje över er som vi känner inför vår Gud, när vi dag och natt bönfäller honom om att få återse er för att rätta till bristerna i er tro?

Måtte vår Gud och fader själv och vår herre Jesus hålla vägen till er öppen för oss.

الطلبات

■ لنقف كلنا بفرح وإيمان ونطلب بخشوع قائلين :

الردة : يارب استجب لنا

■ يارب : كي لا نصاب بالغرور والكبرياء عندما نقوم

بأعمال عظيمة وانجازات بديعة ، بل أن نعرف أن كل

خير هو منك والعظمة هي لك وحدك : **منك نطلب :**

■ يارب : كي لا نتكل ولا نثق بجيرات العالم الزائلة ،

بل أن يكون اتكالنا عليك وإيماننا مؤسسا على

الصخرة التي هي أنت : **منك نطلب :**

■ يارب : كي نكون متواضعين مثل العشار ونقول

دائما : اللهم ارحمنا نحن الخطاة : **منك نطلب :**

Begäran

Vi står med glädje och tro och be i ödmjukhet, säger:

Refräng: God bönhör oss

■ **Herren:** För att vi inte ska skadas av övermod och stolthet när vi handlar stora prestationer på den utsökta, men att vi vet att allt som är väl kommer från du och storhet är för dig ensam: **Vi ber er:**

■ **Herren:** För att vi inte ska förlita och tro på världens övergående rikedomar, utan förlita på dig och att vår tro bygger på stenen som är du: **Vi ber er:**

■ **Herren:** För att vara ödmjuk såsom Sackéus tullindrivaren, och vi alltid säger: Gud stödja oss vi syndare: **Vi ber er:**

■ EVANGELIUM ENLIGT LUKAS 18:1 – 14

Han gav dem en liknelse för att lära dem att alltid be och inte ge upp:

"I en stad fanns det en domare som varken fruktade Gud eller brydde sig om människor.

I samma stad fanns en änka, och hon kom gång på gång till honom och sade: "Låt mig få ut av min motpart vad jag har rätt till?".

Till en början ville han inte, men sedan tänkte han: "Inte för att jag fruktar Gud eller bryr mig om människor,

men så besvärlig som den där änkan är skall jag låta henne få ut vad hon har rätt till, annars pinar hon livet ur mig med sitt springande"?.

Och Herren sade: "Där hör ni vad en orättfärdig domare säger.

Skulle då inte Gud låta sina utvalda få sin rätt, när de ropar till honom dag och natt? Skulle han låta dem vänta?

Jag säger er: han skall snart nog låta dem få sin rätt. Men Människosynen, skall han finna någon tro här på jorden när han kommer"?

Till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra riktade han denna liknelse:

"Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den andre tullindrivare.

Farisén ställde sig och bad för sig själv: "Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där.

Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper?".

Men tullindrivaren stod avsidet och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: "Gud, var nådig mot mig syndare?".

Jag säger er: det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre. Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd".